

Projekt

z dnia 13 stycznia 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY KALISKA**

z dnia 2025 r.

w sprawie wyrażenia opinii do projektu Audytu Krajobrazowego Województwa Pomorskiego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. (t.j. Dz. U. z 2024r. poz. 1465 ze zm.), w związku z art. 38b ust. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2024r. poz. 1130 ze zm.),

**Rada Gminy Kaliska,
uchwała co następuje:**

- § 1. 1. Opiniuje pozytywnie projekt Audytu Krajobrazowego Województwa Pomorskiego.
2. Treść opinii stanowi załącznik do uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kaliska.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Opinia w sprawie projektu Audytu krajobrazowego Województwa Pomorskiego

dotyczącego terenu gminy Kaliska

Marszałek Województwa Pomorskiego pismem nr PBPR(G).4221.0001.2025/JPt.003 z dnia 02.01.2025r. zwrócił się do Rady Gminy Kaliska o zaopiniowanie projektu Audytu Krajobrazowego Województwa Pomorskiego. Zgodnie z art. 38b ust. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, projekt audytu krajobrazowego województwa opiniuje rada gminy w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu dokumentu. Brak zajęcia stanowiska w wyznaczonym terminie uznaje się za wyrażenie pozytywnej opinii.

Audyt krajobrazowy sporządzany jest dla obszaru całego województwa w oparciu o metodykę ustaloną Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 2019r. w sprawie sporządzania audytów krajobrazowych (Dz. U. 2019r., poz. 394), zmienionego Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 października 2022r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie sporządzania audytów krajobrazowych.

Audyt krajobrazowy jako dokument uchwalany przez sejmik województwa stanowi podstawę do podejmowania działań w zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu w procesie planowania i zagospodarowania przestrzennego, poprzez uwzględnienie wniosków i rekomendacji w dokumentach planistycznych szczebla regionalnego i lokalnego. Zgodnie z art. 13i ust. 3 pkt 5 lit. b oraz art. 17 pkt 6 lit b ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, projekt planu miejscowego oraz planu ogólnego gminy podlega uzgodnieniu z zarządem województwa w zakresie uwzględnienia rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym. Ponadto ustalenia audytu krajobrazowego mają za zadanie wzmocnienie ochrony krajobrazu na obszarach objętych ochroną prawną w parkach krajobrazowych i obszarach chronionego krajobrazu. Niniejszy dokument będzie stanowił również podstawę do prowadzenia polityki krajobrazowej w województwie pomorskim. Jednocześnie należy wskazać, że audyt krajobrazowy nie jest aktem prawa miejscowego, a aktem planowania przestrzennego. Rekomendacje i wnioski zawarte w tym dokumencie stanowią niejako normy kierunkowe, a nie nakazy czy zakazy. Celem audytu krajobrazowego nie jest przeciwdziałanie rozwojowi inwestycyjnemu, lecz wskazanie konkretnych wytycznych do kształtowania przestrzeni z poszanowaniem zasobów przyrodniczych i kulturowych oraz przeciwdziałanie bezpowrotnej utracie najcenniejszych walorów krajobrazowych.

Punktem wyjścia dla opracowania Audytu Krajobrazowego Województwa Pomorskiego była szczegółowa analiza pokrycia i użytkowania terenu prowadząca do ustalenia granic jednostek krajobrazowych. Każda z nich podlegała następnie ocenie realizowanej w oparciu o ich cechy przyrodnicze i kulturowe. Po wydzieleniu jednostek krajobrazowych dla całego województwa pomorskiego (1793 krajobrazów) oraz po scharakteryzowaniu ich pod kątem przyrodniczym, kulturowym i fizjonomicznym, zidentyfikowane zostały krajobrazy priorytetowe (152 krajobrazy). Od strony metodycznej prowadzone prace nad sporządzeniem audytu krajobrazowego stanowiły szereg złożonych i czasochłonnych działań agregacyjnych w zakresie danych przestrzennych, analitycznych, kartograficznych oraz przeprowadzenia wizji terenowych wielu analizowanych obszarów. Wskazanie krajobrazów priorytetowych było warunkowane spełnieniem co najmniej jednego z kryteriów: unikatowości, reprezentatywności, dotychczasowej ochrony prawnej lub ważności krajobrazu. Wartości porównawcze dla cech analitycznych zostały obliczone metodami statystycznymi. Kolejno wskazano zagrożenia dla możliwości zachowania wartości krajobrazów priorytetowych oraz krajobrazów w obrębie obszarów objętych formami ochrony, a następnie określono rekomendacje i wnioski dotyczące kształtowania i ochrony krajobrazów.

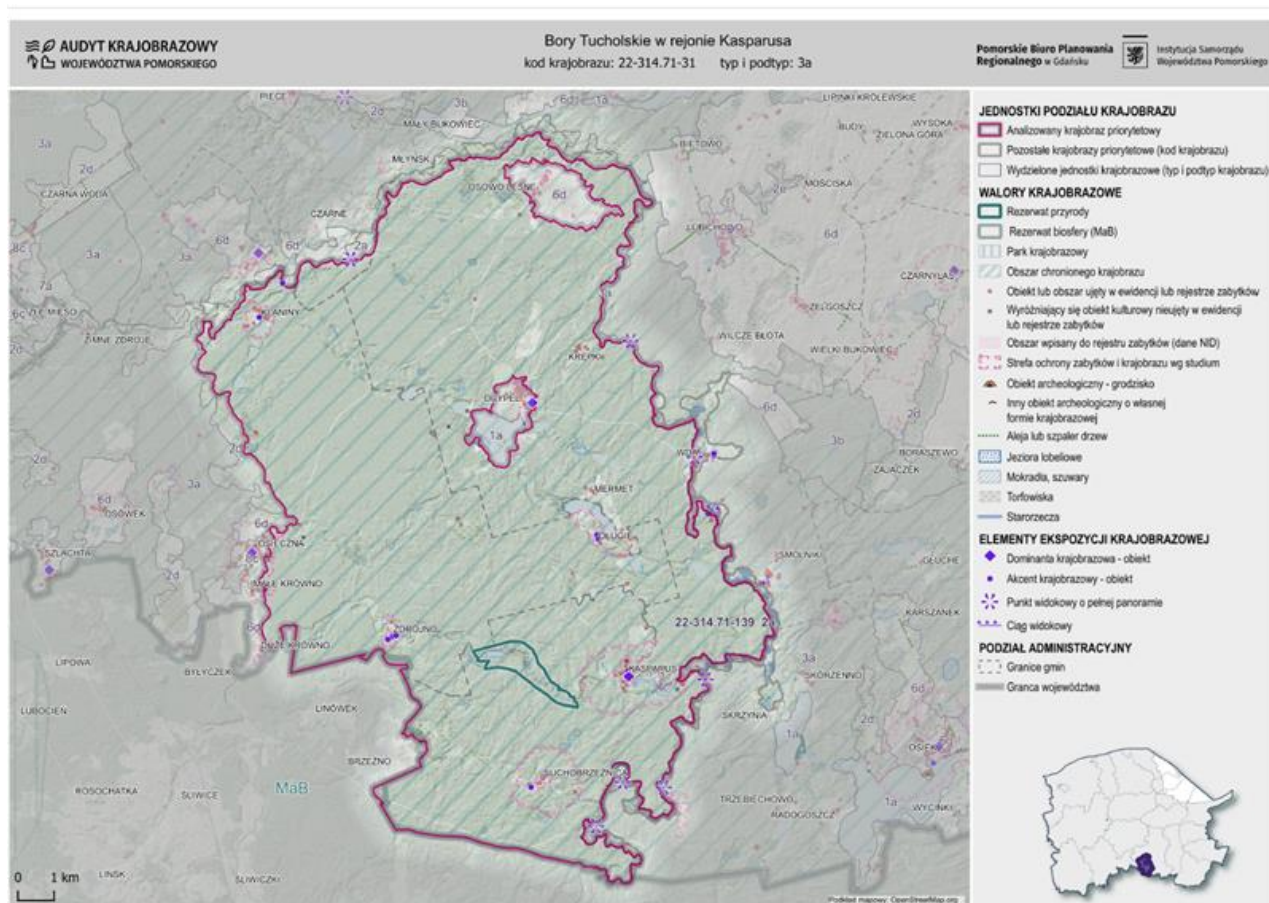
Krajobraz priorytetowy jest to krajobraz szczególnie cenny dla społeczeństwa ze względu na swoje wartości przyrodnicze, kulturowe, historyczne, architektoniczne, urbanistyczne, ruralistyczne lub estetyczno-widokowe i jako taki wymagający zachowania lub określenia warunków i zasad jego kształtowania. W projekcie audytu wyróżniono również krajobrazy w obrębie obszarów objętych formami ochrony przyrody tj: rezerваты przyrody, parki narodowe, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, parki kulturowe, obszary Sieci Światowych Rezerwatów Biosfery UNESCO (MaB) wraz z obszarem

proponowanym do powiększenia oraz obiekty znajdujące się na listach Światowego Dziedzictwa UNESCO i obiekty proponowane do umieszczenia na tych listach.

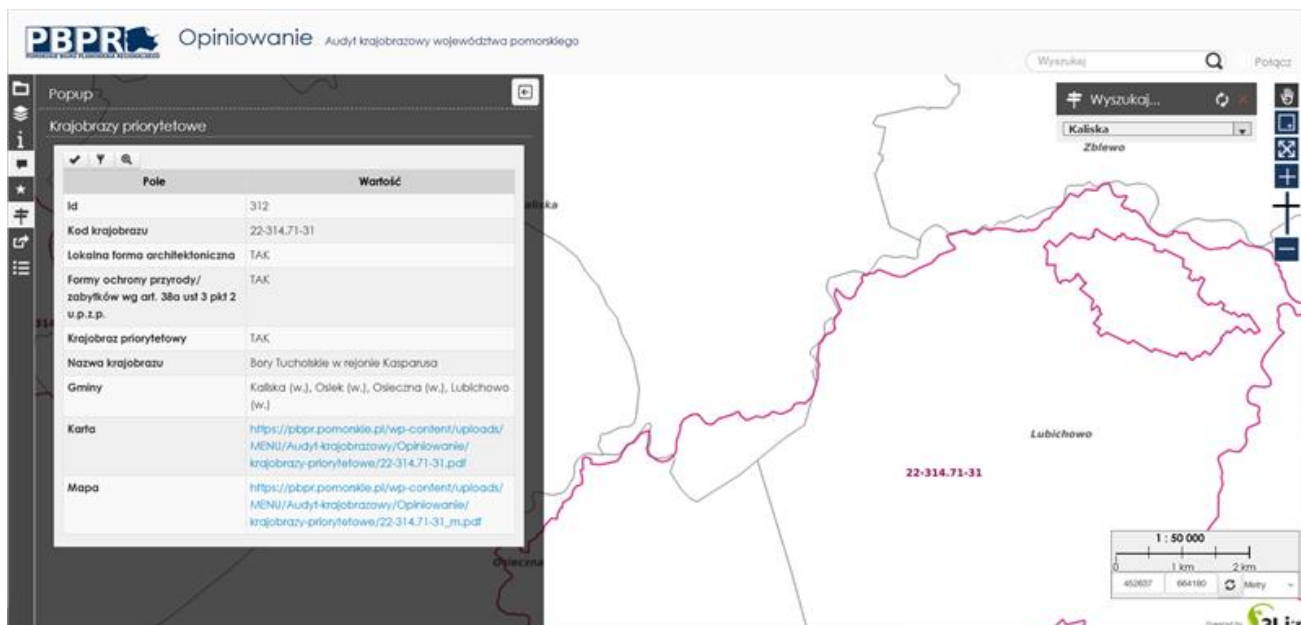
Mając na uwadze planowanie przestrzenne i przyszłe uwarunkowania gminy Kaliska najważniejsze znaczenie ma określenie w projekcie Audytu:

- Krajobrazu priorytetowego Bory Tucholskie w rejonie Kasparusa - obejmującego swym położeniem Osiek, Lubichowo oraz Kaliska.

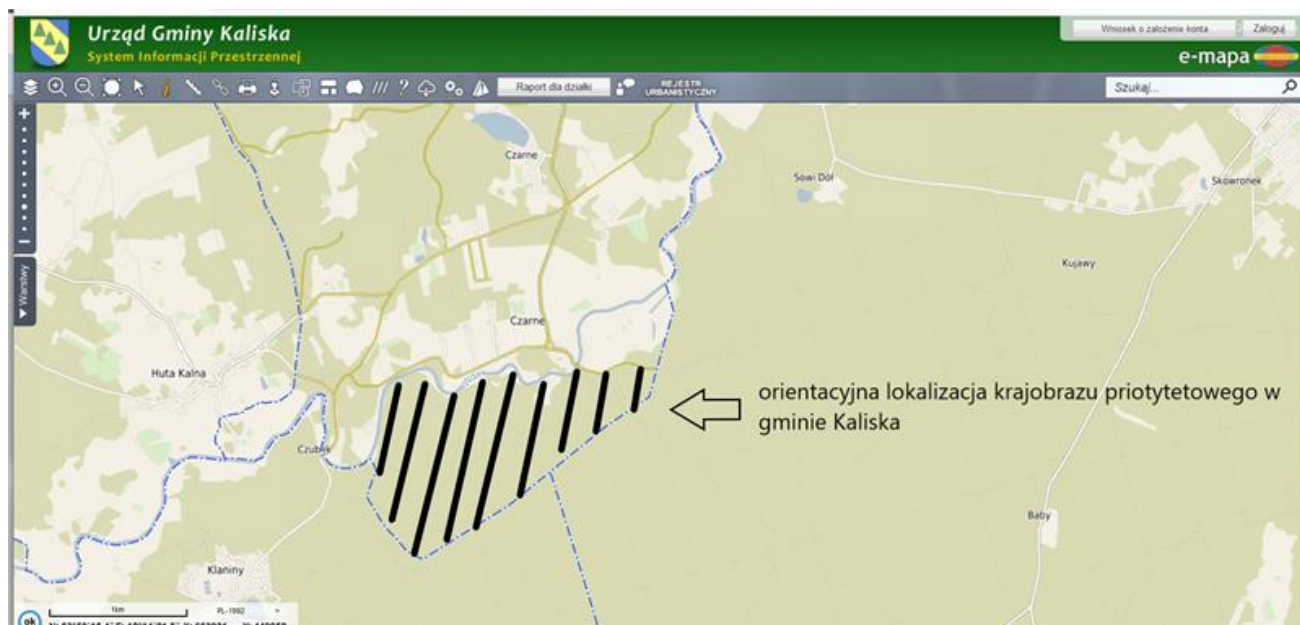
Poniżej przedstawiono mapy wskazujące krajobraz priorytetowy określony w projekcie Audytu m.in. na terenie gminy Kaliska:



źródło: <https://pbpr.pomorskie.pl/home/audyt-krajobrazowy-województwa-pomorskiego/>



źródło: <https://mapy.pbpr.pomorskie.pl/index.php/view/map/?repository=101&project=Audyt-krajobrazu- opiniowanie>



źródło: <https://kaliska.e-mapa.net/>

Krajobraz priorytetowy - Bory Tucholskie w rejonie Kasparusa jest szczególnie cenny ze względu na zwarty kompleks Borów Tucholskich na obszarze sandru rzeki Wdy, z licznymi, cennymi jeziorami, torfowiskami i niewielkimi dolinami rzeczny. Celem ochrony krajobrazu jest zachowanie jego naturalnego charakteru, a także wsi zlokalizowanych w enklawach śródleśnych, z zachowanymi historycznymi układami ruralistycznymi oraz tradycyjną dla tego regionu zabudową. Krajobraz priorytetowy na terenie gminy Kaliska wyznaczony został głównie na obszarze zwartych kompleksów leśnych w sąsiedztwie rzeki Wdy, w miejscowości Czarne. Ponadto obszar tego krajobrazu znajduje się w ponadregionalnym korytarzu ekologicznym pojeziernym-północnym. Zgodnie z kartą charakterystyki krajobrazu priorytetowego jest to teren o typie leśnym i podtypie z przewagą siedlisk borowych. Rzeźba terenu została sklasyfikowana jako krajobrazy faliste. Typ krajobrazu roślinności potencjalnej: suboceaniczny bór sosnowy, kontynentalne bory mieszane sosnowo-dębowe, niżowy łęg jesionowo-olszowy. Typ regionu historyczno-kulturowego został określony jako: Bory Tucholskie, Kociewie i Kaszuby Zachodnie. Położenie administracyjne krajobrazu określono jako: województwo pomorskie, powiat starogardzki, gminy wiejskie Osiek, Lubichowo oraz Kaliska. W karcie krajobrazu opisano również fizjonomię krajobrazu, walory przyrodnicze, walory kulturowe, walory akustyczne, zapachowe i sanitarne, wartości estetyczno-widokowe.

Poniżej w tabelach przedstawiono rekomendacje i wnioski dla poziomu lokalnego (źródło: projekt Audytu Krajobrazowego Województwa Pomorskiego):

Rekomendacje i wnioski dla poziomu regionalnego znajdują się w rozdziale 7.1. w części II – WYNIKI AUDYTU.

Rekomendacje i wnioski dla poziomu lokalnego		
Lp.	Zagadnienie	Rekomendacje i wnioski
EKOSYSTEMY I STRUKTURA EKOLOGICZNA KRAJOBRAZU		
1.	RZEŹBA TERENU	nie określa się;
2.	OBSZARY HYDROGENICZNE	a) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego pasów szuwarów wzdłuż brzegów rzek, rozlewisk starorzeczy i jezior; niedopuszczenie do ich niszczenia, przerywania ciągłości i zmniejszenia powierzchni; b) wyeliminowanie lub ograniczenie odtwarzania, modyfikacji i wykonywania nowych sieci melioracyjnych, dotyczących zwłaszcza torfowisk leśnych i śródpolnych; c) zachowanie i ochrona naturalnej drożności naturalnych cieków, utrzymanie naturalnego charakteru jej koryta i stref brzegowych oraz warunków naturalnego kształtowania procesów brzegowych;
3.	EKOSYSTEM	a) ochrona i kształtowanie ekotonów brzegowych zbiorowisk leśnych z ograniczeniem realizacji nowej zabudowy; b) ograniczenie sukcesji roślinności krzewiastej i drzew w dolinach rzek i enklawach śródleśnych poprzez ekstensywne koszenia łąk, torfowisk niskich i przejściowych; c) ograniczenie parcelacji i grodzenia działek w dolinach ręcznych, zwłaszcza w strefie korytarzy ekologicznych; d) ograniczenie lokalizacji obiektów budowlanych, w tym hydrotechnicznych, wpływających na zachowanie ciągłości ekologicznej cieków;
4.	OBSZARY LEŚNE	a) dążenie do wykształcenia i zachowania krajobrazów leśnych o zróżnicowanej strukturze wiekowej, z możliwie wysokim udziałem starodrzewów, przestojów i drzew biocenotycznych (drzewa stare, dziuplaste, wielopniowe, stanowiące siedliska porostów i grzybów); b) kształtowanie krajobrazów leśnych, o składzie i strukturze leśnych potencjalnych zbiorowisk naturalnych; c) minimalizowanie przekształceń formy i fizjonomii krajobrazu leśnego poprzez utrzymanie cech postrzeganych jako naturalne - np. przez zachowanie drzew o cechach biocenotycznych (drzewa stare, dziuplaste, wielopniowe, wyróżniające się pokrojem, wielkością, martwe itp.), ograniczenie szlaków zrywkowych, pozostawianie nieużytkowanych rębni drzewostanów na skarpach dolin cieków i w strefach brzegowych zbiorników wodnych, a w lasach gospodarczych zaniechanie zrębów wielkopowierzchniowych i wprowadzenie gospodarki przerębowej;

5.	OBSZARY ROLNICZE	a) ograniczenie przeznaczenia terenów rolnych na cele nierolnicze na obszarach polan śródleśnych poza obszarami obowiązujących mpzp i decyzji o warunkach zabudowy; b) spieranie i promowanie utrzymywania tradycyjnej gospodarki łąkowo-pastwiskowej na użytkach zielonych, zwłaszcza ekstensywnego wypasu i użytkowania kośnego łąk i pastwisk świeżych oraz wilgotnych;
6.	ZIELEŃ URZĄDZONA	a) zachowanie rodzimego charakteru przydomowej zieleni urządzonej (gatunki roślin i tradycyjne formy ich stosowania), szczególnie na obszarach wiejskich, gdzie stanowi ona jeden z elementów istotnych dla zachowania charakterystycznych cech krajobrazu, ustalonego uwarunkowaniami przyrodniczymi oraz tradycją właściwą dla danego miejsca;
7.	PRZECIWDZIAŁANIE ANTROPOPRESJI	a) zachowanie w stanie nienaruszonym, harmonijnego krajobrazu polan śródleśnych oraz dolin rzecznych tworzących wnętrza krajobrazowe, poprzez ograniczenie w aktach planowania przestrzennego wprowadzania ich zalesiania i zabudowy
STRUKTURA OSADNICZA I POTENCJAŁ KULTUROWY		
8.	OSADNICTWO	a) kształtowanie struktury przestrzennej z uwzględnieniem wyróżników kompozycji przestrzennej istotnych dla zachowania walorów krajobrazowych jednostki; b) zachowanie szczególnej specyfiki jednostki krajobrazowej związanej z architekturą wsi borowiackiej, w tym utrzymanie charakteru osadnictwa i układu przestrzennego dawnych osad poprzez zachowanie skali zabudowy oraz zasady kompozycji; c) pracowanie aktów planowania przestrzennego, szczególnie mpzp dla miejscowości: Długie, Kasparus, Klaniny, Suchobrzeźnica, Zdrójno z określeniem dopuszczalnych terenów rozwoju – w nawiązaniu do zasady utrzymania zwartej zabudowy;
9.	ARCHITEKTURA	a) realizacja zabudowy o wysokości nieprzekraczającej parametrów tradycyjnej zabudowy mieszkaniowej i gospodarczej w obrębie jednostki krajobrazowej; w przypadku rozbudowy istniejących budynków nieprzekraczających tych wartości, utrzymanie wyżej wskazanych parametrów; b) kształtowanie współczesnej zabudowy z zachowaniem czytelnej specyfiki i lokalnej tradycji budowlanej poprzez nawiązanie do parametrów i cech budynków zabytkowych (z uwzględnieniem bryły, w tym kształtu dachu, kompozycji elewacji, kolorystyki, materiałów oraz detalu architektonicznego) określonych w katalogu LFA; c) realizacja obiektów budowlanych z zachowaniem cech zabudowy charakterystycznych dla tej części regionu; d) wprowadzenie w aktach planowania przestrzennego, szczególnie w mpzp wymogów dotyczących kolorystyki oraz rozwiązań materiałowych w zakresie wykończenia elewacji oraz pokrycia dachowego zgodnych z tradycją miejsca;

		e) opracowanie wzornika - zestawu przykładów form architektonicznych wskazujących tradycyjną dla miejsca: skalę, kształt bryły, detal architektoniczny, materiały i kolorystykę budynków na potrzeby nowopowstającej zabudowy; f) niewprowadzanie obcych stylistycznie elementów konstrukcyjnych i zdobniczych budynków, w szczególności charakterystycznych dla innych regionów kraju; g) w obszarach przeznaczonych pod zabudowę dążenie do zachowania istniejących drzew m.in. poprzez wykonanie inwentaryzacji zieleni wysokiej i wskazanie drzew do bezwzględego zachowania, a także takie planowanie zabudowy i zagospodarowania terenu, aby ograniczyć wycinkę do niezbędnego minimum;
10.	DZIEDZICTWO KULTUROWE	a) zachowanie krajobrazu kulturowego układów ruralistycznych i urbanistycznych poprzez ustalenie lub utrzymanie zasad kształtowania zabudowy, w tym: linii zabudowy, usytuowania względem drogi i granic działki, gabarytów budynków, rozwiązań kolorystyczno- materiałowych, detali, itp. określanych szczególnie w mpzp; b) ochrona historycznie wykształconej struktury przestrzennej wsi poprzez zachowanie spójności przestrzennej i stylistycznej, bieżącą konserwację zabytkowych obiektów architektury drewnianej, zachowanie wskazanych elementów ekspozycji; c) wspomaganie badań naukowych nad dziedzictwem architektonicznym i kulturowym pozostałości dawnej sieci osadniczej regionu z dokumentowaniem zagrożonych elementów; d) w przypadku termomodernizacji budynków historycznych zachowanie zewnętrznych dekoracji fasadowych i/lub szlachetnych materiałów wykończeniowych (cegła, drewno, konstrukcja ryglowa); e) analiza stanu zachowania i waloryzacja obiektów o walorach kulturowych oraz aktualizacja Gminnej Ewidencji Zabytków oraz Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami; f) w przypadku remontu lub przebudowy obiektu zabytkowego, uwzględnienie badań konserwatorskich, architektonicznych, etc., zachowanie spójności stylistycznej całego budynku, oryginalnego kształtu dachu oraz kąta nachylenia połaci dachowych, zachowanie oryginalnej lokalizacji otworów drzwiowych i okiennych, a w przypadku wymiany stolarki zachowanie historycznych podziałów oraz materiału i kolorystyki; g) podjęcie działań na rzecz powołania parku kulturowego - przygotowanie analiz mogących stanowić podstawę powołania parku kulturowego, w tym koncepcji przestrzennych, w których zostaną określone granice obszaru;
11.	INFRASTRUKTURA	a) wprowadzenie zakazu lokalizacji farm wiatrowych; b) uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej, szczególnie w zlewniach bezpośrednich jezior: Długie i Klanińskie;

		c) wprowadzenie zakazu lokalizacji farm fotowoltaicznych wraz z towarzyszącą infrastrukturą, poza instalacjami spełniającymi kryteria mikroinstalacji fotowoltaicznych (zgodnie z ustawą OZE); d) wprowadzenie ograniczenia lub zakazu lokalizacji paneli fotowoltaicznych na obszarach i obiektach zabytkowych (w szczególności objętych wpisem do rejestru zabytków oraz ujętych w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków);
WALORY WIDOKOWE I ESTETYKA		
12.	EKSPOZYCJA	a) zachowanie walorów widokowych w okolicach licznych jezior, rzek i polan śródlęśnych – lokalne przedpola ekspozycji, otwarcia, ciągi widokowe, poprzez zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania; b) wykluczanie obiektów potencjalnie dysharmonizujących, dominujących pod względem wysokościowym, kubaturowym czy kolorystycznym, zakłócających walory krajobrazowe, w tym wskazane elementy ekspozycji; c) zachowanie niezakłóconych walorów widokowych wskazanych elementów ekspozycyjnych oraz w okolicach licznych jezior, rzek i polan śródlęśnych, a także uwzględnienie ich w aktach planowania przestrzennego; d) uwzględnienie w kształtowaniu polityki przestrzennej gminy walorów krajobrazowych, w szczególności poprzez ochronę potencjalnych (także innych niż wyznaczone) przedpola ekspozycji, osi widokowych, punktów widokowych oraz obszarów zabudowanych wyróżniających się lokalną formą architektoniczną, istotnych dla zachowania walorów krajobrazowych, stanowiących podstawę do wyznaczania "strefy ochrony krajobrazu" (art. 20 ust. 4 pkt 7 uop), w granicach obszarów chronionych;
13.	TURYSTYKA I REKREACJA	a) eliminacja lokalizacji substandardowych lub dysharmonizujących obiektów turystycznych, letniskowych oraz mieszkaniowych, w tym niezwiązanych trwale z gruntem, m.in. przyczep mieszkalnych, starych pojazdów, starych obiektów zaadaptowanych prowizorycznie do funkcji rekreacyjnej itp.;
14.	PRZESTRZEŃ PUBLICZNA	a) dostosowanie skali i formy obiektów małej architektury do istniejącego krajobrazu kulturowego, stanowiącego wartość krajobrazową, a także do charakteru wnętrz urbanistycznych i krajobrazowych, w tym w zakresie utrzymania kolorystyki oraz rozwiązań materiałowych; b) stosowanie ogrodzeń nawiązujących do tradycyjnych form i materiałów stosowanych w tej części regionu; c) wprowadzenie zakazu stosowania prefabrykowanych ogrodzeń betonowych w miejscach eksponowanych, takich jak fronty działek oraz inne miejsca widoczne z terenów przestrzeni publicznej; d) stosowanie nawierzchni półprzepuszczalnych i przepuszczalnych do utwardzenia ciągów pieszych i pieszo-jezdných;

Wskazania obszarów, które powinny zostać objęte formami ochrony przyrody		
Forma ochrony	Przedmiot ochrony	Lokalizacja
park krajobrazowy	Ochrona części obszaru Borów Tucholskich ze względu na występujące tam rzadkie i chronione gatunki grzybów, roślin i zwierząt oraz siedliska przyrodnicze, a także ochrona historycznych śladów kultury materialnej regionu dla ich zachowania i popularyzacji w warunkach zrównoważonego rozwoju.	Obszar całej jednostki krajobrazowej.
obszar chronionego krajobrazu	nie wskazuje się	–
zespół przyrodniczo-krajobrazowy	nie wskazuje się	–

Wskazania obszarów objętych formami ochrony przyrody, które ze względu na znaczący spadek wartości krajobrazu wymagają pogłębionej analizy zasadności ich dalszej ochrony:

nie wskazuje się

Wskazania do uzupełnienia stanu wiedzy w zakresie, w którym na czas sporządzania audytu dane i informacje były niedostępne, a są istotne dla osiągnięcia celu audytu krajobrazowego:

nie wskazuje się

KATALOG LOKALNYCH FORM ARCHITEKTONICZNYCH ZABUDOWY

Obszary zabudowane wyróżniające się lokalną formą architektoniczną:

zgodnie z załącznikiem nr zgodnie z rozdziałem 8. w części II – WYNIKI AUDYTU

Lokalne formy architektoniczne zabudowy:

zgodnie z Katalogiem LFA - Osady leśne, stanowiącym załącznik do rozdziału 8. w części II – WYNIKI AUDYTU

INNE		
15.	POZOSTAŁE ZAGADNIENIA	a) uwzględnienie i koordynacja działań podejmowanych dla osiągnięcia celów ochrony przyrody, wynikających z planów ochrony i planów zadań ochronnych obszarów: Rezerwatu przyrody i Natura 2000, przy uwzględnieniu ustaleń czynnej ochrony ekosystemów wskazanych w uchwale o wyznaczeniu OChK; b) wdrożenie środków mających na celu ochronę najcenniejszych zabytków przed ryzykiem pożaru;

Wskazania obszarów, które powinny zostać objęte formami ochrony zabytków		
Forma ochrony	Przedmiot ochrony	Lokalizacja
wpis do rejestru zabytków	Układ ruralistyczny wsi Długie.	Długie
	Układ ruralistyczny wsi Kasparus.	Kasparus
wpis na Listę Skarbów Dziedzictwa	nie wskazuje się	–
uznanie za pomnik historii	nie wskazuje się	–
utworzenie parku kulturowego	Park kulturowy wsi pogranicza kociewsko-borowiackiego Kasparus (gm. Osiek) oraz Długie (gm. Osieczna).	Wsie Długie i Kasparus wraz z najbliższym otoczeniem leśnym lub obszar całej jednostki krajobrazowej (wówczas z uwzględnieniem wszystkich wsi).
ustalenie ochrony w mpzp i innych decyzjach	nie wskazuje się	–

Reasumując powyższe rozważania należy stwierdzić, że wprowadzone ustalenia w projekcie Audytu Krajobrazowego Województwa Pomorskiego pomogą uwzględnić równocześnie aspekty ekologiczne, społeczne i ekonomiczne, zapewniając harmonijny rozwój regionu. Zapisy w analizowanym projekcie dokumentu wzmocnią także ochronę krajobrazu na obszarach objętych ochroną prawną m.in. na obszarach chronionego krajobrazu. Rada Gminy Kaliska wyraża przekonanie, że Audyt Krajobrazowy Województwa Pomorskiego, po przyjęciu przez Sejmik Województwa Pomorskiego, będzie wieloaspektowym narzędziem, które nie tylko pomoże w zachowaniu oraz ochronie środowiska naturalnego, ale również w kształtowaniu tożsamości kulturowej regionu. Po zapoznaniu się z projektem dokumentu nie znaleziono podstaw do negatywnej oceny niniejszego dokumentu we fragmencie dotyczący gminy Kaliska.

Uzasadnienie

Przekazany do zaopiniowania przez Marszałka Województwa Pomorskiego pismem nr PBPR(G).4221.0001.2025/JPt.003 z dnia 02.01.2025r. projekt Audytu Krajobrazowego Województwa Pomorskiego dostarcza obszernej bazy danych i informacji, które są niezbędne zarówno dla planistów przestrzennych, jak i urzędników pracujących na stanowiskach ds. planowania przestrzennego. Korzystanie z ujednoliconej bazy danych pozwoli na lepsze zarządzanie przestrzenią i tworzenie spójnej polityki planowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 38b ust. 2 pkt 2 lit d ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2024r. poz. 1130 ze zm.), zarząd województwa przed przedłożeniem projektu audytu krajobrazowego do uchwalenia przez Sejmik Województwa zasięga opinii o projekcie od rad gmin położonych na terenie województwa.

Audyt krajobrazowy dla obszaru województwa sporządza się nie rzadziej niż raz na 20 lat. Identyfikuje on krajobrazy występujące na całym obszarze województwa, określa ich cechy charakterystyczne oraz dokonuje oceny ich wartości. Ponadto określa, m.in. lokalizacje krajobrazów priorytetowych w województwie, lokalizacje i granice parków kulturowych, parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych, obszarów chronionego krajobrazu, obiektów znajdujących się na listach Światowego Dziedzictwa UNESCO, a także wskazuje, np. zagrożenia dla możliwości zachowania wartości krajobrazów.

Audyt krajobrazowy z założenia ma być dokumentem wspierającym prowadzenie polityki krajobrazowej na terenie poszczególnych gmin z uwzględnieniem potrzeb ochrony dla całego województwa.

Wskazane w projekcie Audytu Krajobrazowego wytyczne w zakresie formułowania rekomendacji i wniosków dotyczących kształtowania i ochrony zaproponowanych na terenie gminy Kaliska krajobrazu priorytetowego nie wprowadzają zakazów i nakazów, jedynie wskazują normy kierunkowe związane z zagospodarowaniem przestrzennym. Celem audytu krajobrazowego nie jest przeciwdziałaniem rozwojowi inwestycyjnemu, lecz wskazaniem wytycznych do kształtowania przestrzeni z poszanowaniem zasobów przyrodniczych i kulturowych oraz przeciwdziałanie bezpowrotnej utracie najcenniejszych walorów krajobrazowych.

Zważając na powyższe Rada Gminy Kaliska opiniuje pozytywnie projekt Audytu Krajobrazowego Województwa Pomorskiego w zakresie dotyczącym gminy Kaliska.